

Iz raznih držav

Posvetovanja Male zveze. Svet Društva narodov se bo sestal v Ženevi 9. maja. Mala zveza bi ob tej priliki rada enotno nastopila. Radi enotnosti pri Zvezi narodov bo zasedala od 5. do 7. maja v Bukarešti konferenca stalnega sveta Male zveze.

Italija v pričakovanju Hitlerja. Fašistična stranka pripravlja pod osebnim nadzorstvom svojega glavnega tajnika Staracea Hitlerju v počastitev v Rimu koncert z 12.000 godbeniki. Na Mussolinijevem trgu bodo velikanske nočne prireditve, za katere so razširili tribune za sto tisoč gledalcev. Pred pričetkom nočnih predstav bo počastila Hitlerja italijanska mladina na slovesno razsvetljenem športnem prostoru. 6000 nosačev gorečih bakel bo proizvajalo ples. Italijanski umetniki bodo igrali na najlepšem in ogromnem odru na prostem Wagnerjevega »Lohengrina«. Ob koncu bodo tvorili nosači bakel nemški kljukasti križ. 4000 fanfaristov bo trobilo v odmorih nemško in italijansko himno. Topništvo bo streljalo salve in obrežje reke Tibere bo najsijajnejše razsvetljeno.

Zračna oborožitev Francije. Francoski letalski minister hoče ustvariti v najkrajšem času 2000 letal močno letalsko brodogradnjo. Letala ne smejo biti starejša kot dve leti. Zaenkrat bo naročila vlada pri domačih tovarnah tisoč najbolj modernih aeroplanov.

Četrty udarec po »Železni gardi« v Romuniji. »Železna garda« v Romuniji pod vodstvom Codreana je bila stranka mladine, ki je stremela za istimi cilji kakor nemški narodni socializem in italijanski fašizem. Romunski železni gardisti so bili kot nasprotniki judov trn v peti raznim vladam. Železna garda je bila že trikrat razpuščena in se je razšla pod sedanjo ro-

munsko diktatorsko vlado četrtič, ker so itak prepovedane v Romuniji vse stranke. Radi četrtega udarca po železnih gardistih je presenetila za velikonočne praznike j-vnost vest, da je pripravljala »Železna garda« oborožen pohod na Bukarešto, da odpravi selanji režim s silo. Za to zaroto je zvedela policija pravočasno in je vtaknila pod ključ 200 voditeljev »Železne garde« z njenim voditeljem Codreanom vrc. Aretirani pridejo pred sodišče radi vstaje. Obenem je bil poslan na »dopust« tudi bivši vojni minister, ker je simpatiziral z »Železno gardo«.

Nov hud zakon v Romuniji. Romunska vlada je izdala zakon, po katerem izgube državljanstvo vsi Romuni, bivajoči v inozemstvu, ki bi agitirali proti sedanjemu režimu v Romuniji. S tem ima romunska vlada na uzdi vse nezadovoljneže, ki bivajo v inozemstvu, med njimi v prvi vrsti bivšega zunanjega ministra Titulesca.

Poroka albanskega kralja. Danes, v sredo, 27. aprila, se je vršila v Tirani svečana poroka albanskega kralja Zoga z mažarsko grofico Geraldino Appony.

Čehoslovaška priznala zasedbo Abesinije po Italiji. Te dni je tudi Čehoslovaška priznala — kot posledico angleško italijanskega sporazuma — zasedbo Abesinije po Italiji in se poklonila italijanskemu kralju in cesarju. Za to priliko so izbrali 20 letnico ustanovitve čehoslovaških legij v Italiji. Češki listi so polni slave Italiji in Mussoliniju.

Aretacije častnikov in vojakov v Beli Rusiji. Na ukaz vrhovnega političnega komisarja v beloruskem vojaškem okrožju so zaprli 45 častnikov in 145 vojakov, ki so obtoženi, da so pripravljali atentat na politične komisarje.

jev, ki razmejuje Španijo in Francijo. Podporočnik, ki je vodil nacionaliste proti francoski meji, je predstavil svoj oddelek francoskemu stotniku, razvil je na obmejnem kamnu nacionalistično zastavo in je izjavil, da je zasedel Aransko dolino v imenu generala Franca. Z zasedbo Aranske doline in prelaza pri Portillonu je od 12 mejnih prehodov med Francijo in Španijo v Francovih rokah devet.

Kako bodo prodirali nacionalisti po ločitvi Barcelone od Madrida in Valencije?

Severni oddelki Francove vojske bodo prodirali po Pirenejskih dolinah ob francosko-španski meji proti morju. Najprej nameravajo zasedeti obmejno mesto Puigcerdo, kjer je važen železniški in cestni prehod v Francijo. Po zavzetju tega kraja bo barcelonski vladi ostala proti Franciji samo še zveza čez Cerbere. Ko bo Francova vojska prodrila pod Pireneji do morja, bo udarila v široki fronti čez Geronu proti Barceloni.

Na jugu pa bo nacionalistična armada začela prodirati v Castellonsko pokrajino in proti Valenciji. V tem delu vladne Španije je zdaj imenovan za vojaškega in političnega diktatorja general Miaja, znan po trdovratni obrambi Madrida. Prvi neposredni cilj prodiranja na jugu bo mesto Castellon de la Plana, ki leži v središču rižnih in oranžnih nasadov in spada med najbogatejša obalna mesta v Španiji.

Nacionalisti bombardirali pristanišče Cartagena

Nacionalistična letala so napadla dne 21. aprila zvečer rdečo vojno luko Cartagena in so napravila hudo razdejanje med republikansko mornarico. Bombe so tako dobro zadevale, da sta onesposobljeni za borbo dve križarki in hudo poškodovana sta dva rušilca.

Ogromen plen nacionalistov

Nacionalistične čete so zaplenile na castelonski fronti tovorni avto, v katerem je bilo 18 milijonov pezeta v srebru in zlatu. Denar je bil na poti iz Castellona v Barcelono, ko je padel Francovim oddelkom v roke ob priliki nenadnega predora do morja. Nacionalisti so zaplenili več tujih tovornih avtomobilov in štiri sovjetske tanke. V dolini Arane proti francoski meji in v nekaterih drugih manjših dolinah je padlo nacionalistom v roke milijon ovac, sto tisoč koz in pet tisoč konj.

Novice iz španske državljanske vojne

Boji za mesto Tortosa

Po posrečenem prodoru Francove vojske do Sredozemskega morja so osvojili nacionalisti 70 km obale z železniško progo in cesto, ki držita iz Barcelone v Valencijo. S to zmago so se približali nacionalisti Tortosi, kjer je bilo zaustavljeno od rdečih pred tremi tedni Francovo prodiranje. Tokrat so se pa lotile nacionalne čete Tortose od treh strani. Na severu je bilo mesto 18. aprila ogroženo od nacionalne pehote in topništva, ki sta prodrila iz mesteca Cherte. Na zahodu so se mu približali legionarji od Alfare. Čete generala Valina, ki so prodrle do morske obale ter zasedle več mest, pa so se pomaknile proti Tortosi z juga. Za posest mesta, katerega deli reka Ebro v dva dela, so se vneli najsrdečiji boji, v katerih so zgubili rdeči po prvih spopadih 1500 ujetnikov. Pri pouličnih bojih na desnem bregu reke Ebro so se postavljali rdeči v bran z motoriziranimi oddelki, da so zadržali napredovanje nacionalistov, dokler se ni posrečil glavnemu delu rdečih čet umik z raznim vojnim materialom na levi breg reke Ebro. Desni del mesta so očistili italijanski prostovoljci rdečih milicnikov. Civilnega prebivalstva pa v tem delu ni, ker se je moralo na pritisk rdečih umakniti na levi breg reke Ebro. Levi del Tortose so rdeči

milicniki popolnoma porušili ter izropali, preden so odšli na obrambno črto v smeri proti Taragoni, ki je sedaj cilj Francove armade.

Nacionalisti ob pirenejski meji

Ko so se polastili Francovi oddelki prelaza Portillon, so dosegli 20. aprila dopoldne Pont du Roi in so stopili v stik s francosko obmejno stražo v pogorju Pirene-

Japonsko-kitajska vojna

Ruska pomoč Kitajcem

Ruska vlada je dovolila za nakup vojnih potrebščin Kitajski na štiriletni kredit 300 milijonov rubljev. Rusija se je zavezala 18. aprila, da bo dobavila Kitajski potrebno strelivo, orožje, tanke, letala in še vse razne druge vojne potrebščine. Prva pošiljka ruskih letal obsega 120 težkih bombnikov in 120 lovskih letal. Dalje bo odpremila Rusija v Vladivostok in od tam na Kitajsko 80 težkih in 200 lažjih tankov, 500 vagonov topov, strojnice in streliva ter tisoč tovornih in oklopnih avtomobilov. Radi vojnih dobav Kitajski je do nadalj-

SANATORIJ — MARIBOR
Tomšičev drevored 4. Specialist za ženske bolezni dr. Ipavic Benjamin. 615

njega ustavljen ves ostali tovorni promet po sibirski železnici.

Izredno hud pritisk Kitajcev

Kitajci še sicer niso prejeli iz Rusije naročenega vojnega materiala, a kljub temu so izvajali v zadnjem tednu lepe uspehe. Dne 18. aprila so zavzeli po srditih bojih mesto Hangčuang. Bitke za omenjeno mesto so zahtevale 15.000 ubitih in med temi odpade na Japonce 10.000. Le manjšim japonskim oddelkom je uspel pobeg iz Hangčuang proti Lingčengu, ki je pa tudi že obkoljen. Japonsko vrhovno poveljstvo je odredilo ur'k Japoncev iz pokrajine Šansi. Japonci bodo vrgli vse razpoložljive sile v južni Šantung, kjer jim tudi prede zelo slaba.

Japonci si hladijo jezo z bombami

Čutni neuspehi, katere doživljajo v zadnjem času Japonci v vseh od njih zasadenih kitajskih pokrajinah, so vrhovno japonsko vodstvo hudo razljutili. Mesto nad kitajsko pehoto si hladijo Japonci jezo nad nezavarovanimi Kitajci z bombami na letal. Japonska letala so 18. aprila čisto nepričakovano in hudo bombardirala važno kitajsko obmorsko mesto Kanton. Bombe niso padale samo na vojaška poslopja, ampak tudi na šole in samostane. Število smrtnih žrtev je bilo tako veliko, da mrličev niso mogli pokopati v teku enega dneva.

Ubogi kitajski begunci

Usoda Kitajske nikakor ni obupna, a vendar znaša število kitajskih beguncev, ki so zgubili vsled vojne z Japonsko vse imetje in se klatijo ter prosjačijo po raznih pokrajinah, deset milijonov.

Japonci hočejo zboljšati svoj neugoden položaj

Zaradi neugodnega položaja japonskih čet na jugu v pokrajini Šantung je japonsko vrhovno poveljstvo odredilo, da se tja

pošljejo v najkrajšem času močni oddelki razpoložljivih vojnih sil. Za okrepitev na fronti pri Sučovu so določene štiri divizije v moči 100.000 mož, ki so že krenile na pot. Ena divizija je bila prepeljana z ladja-

mi v Čangčav, od koder bo šla peš proti Čingčavu in od tam na Lingciu. Ostale tri divizije pa korakajo peš ob progi Cinan-Sučov.

Po katoliškem svetu

Tri nove svetnike je dobila katoliška cerkev. Na letošnjo Veliko noč je papež Pij XI. proglasil za svetnike tri moše: enega Slovana, enega Španca in enega Italijana. Slovanskemu rodu pripada poljski jezuit pater Andrej Bobola, ki je bil rojen leta 1591. v okrožju Sandomierz iz pobožne plemiške rodbine. Star 20 let je vstopil v jezuitski red ter bil 12. marca 1622 posvečen za duhovnika. Plodonosno in požrtvovalno je deloval v dušnem pastirstvu po raznih krajih Litve in Bele Rusije. Porečno se je trudil za to, da bi razkolniške brate zopet pridobil za zedinjenje s katoliško cerkvijo ter je naposled umrl kot mučenik cerkvene edinosti. Zadnja leta pred svojo smrtjo je v tem oziru razvil

prav naporno, pa tudi uspešno delovanje v Pinski in okolici. Mnogotere, ki so bili z Rimom zedinjeni in so morali vsled tega veliko trpeti, je potolažil in utrdil v veri, pridobil pa je tudi prav mnoge razkolnike za zedinjenje s katoliško cerkvijo. Radi njegove gorečnosti in delavnosti so ga imenovali »lovca človeških duš«, sovražniki pa »roparja človeških duš«. Ko je prišlo mesto Pinsk pod oblast Rusov, se Bobola ni dal preplašiti, marveč je pomnožil svoje delo, svoje napore, pa tudi uspehe. To je razkolniške njegove sovražnike razkačilo. Ko so kozaki leta 1657 zopet zavzeli Pinsk, so ugrabili patra Bobola v bližini Janova, so ga krvavo bičali, privezali med dva konja ter odvedli v Janov. V mesnici na janovskem trgu so ga 16. maja na najokrutnejše načine trpinčili, da bi ga

dovedli do odpada od katoliške vere. Kljub najstrašnejšim mukam je pater Bobola ostal zvest do zadnjega. Ves pokrit s krvjo je padel na tla, še enkrat je dvignil svoje izsekane roke k nebu, na kar je kozaška sablja napravila konec njegovemu življenju. Ko so poljske čete zopet zavzele Pinsk, so mučenikovo truplo spoštljivo pokopali pod glavnim oltarjem jezuitske cerkve, od koder je bilo pozneje prenešeno v Polock. Množeci se čudeži so dali povod, da je bil Andrej Bobola leta 1853 razglašen za blaženega. Leta 1922 so boljševiki vdrl v njegovo kripto, kjer sicer niso našli zaželjenih zakladov, pač pa nestrohnjeno telo mučenikovo. Odpeljali so ga v muzej v Moskvu. Papež Pij XI. je dosegel, da so mu izročili svetnikovo telo, ki je bilo leta 1924 slovesno pokopano v jezuitski cerkvi (Al Gesù) v Rimu. — Drugi svetnik je španski frančiškan brat Salvator, ki je bil rojen leta 1520 v Kataloniji. Ko se je izučil v Barceloni za čevljarja, je stopil kot laični brat v frančiškanski red. Živel in deloval je v raznih samostanih kot nabiralec milodarov in kot kuhar. Kmalu je zaslovel med ljudstvom kot zdravnik bolnikov. Ljudje so kar trumoma vreli k njemu. Če je bil iz enega samostana prestavljen v drug samostan, so bolniki in njihovi svojci tekli za njim. Bolni, gluhi, slepi, božastni in vsakovrstni reveži so ga hodili prositi pomoči. Brat Salvator jih je blagoslovil in premnoge ozdravil. Umrl je leta 1567 v samostanu v Cagliari na otoku Sardiniji. Leta 1711 je bilo njegovo češčenje od papeža odobreno, leta 1882 se je proces za proglašanje kot svetnika znova začel. Preteklo leto je dal papež Pij XI. razglasiti junaško stopnjo njegove čednosti. — Tretji svetnik je Italijan Janez Leonardi, ki je bil rojen leta 1543, umrl pa je leta 1609. Bil je lekarniški pomočnik, potem pa je šel v bogoslovje ter postal duhovnik. Mnogo je deloval med bolniki po bolnišnicah, jetniki po kaznilnicah in v skrbi za zanemarjene otroke. Ustanovil je poseben cerkveni red za oskrbo in vzgojo zanemarenih in siromašnih otrok. Leta 1861 je bil od papeža Pija IX. prištet blaženim. Pij XI. pa ga je o Veliki noči proglasil za svetnika.

Kakšen je „Naš dom“?

»Naš dom« obsega 64 strani in ima samo v eni številki 76 slik. Osemnajst piscev nas popelje v čuda sveta, v življenje doma in na tujem, nam pripoveduje lepe povesti in zapoje pesmi. Z velikim veseljem so vsi mladi sprejeli tako obširen del ugank, pa ne le zato, ker so uganke, pač pa posebno še zato, ker se obeta kot prva velika nagrada reševalcu, ki bo izreban — celotna zbirka 20 romanov Karla Maya! In vendar stane ta list letno samo 20 din! Zahtevajte list na ogled! Pišite na naslov: Uprava lista »Naš dom«, Maribor, Koroška cesta 5.

Iz drugih taborov

Sovraštvo do vere in cerkve očituje celjska »Nova doba« v svoji velikonočni številki na izredno jasen način. Navadno se zakrivajo naši liberalci za kuliso boja proti klerikalizmu, med tem ko je vera kot taka po njihovem zatrjevanju nekaj svetega. V omenjeni številki pa se celjsko JNSarsko glasilo sovražno zaganja proti zgolj verski in cerkveni prireditvi, namreč proti misijonu. »Krščanskim« JNSarjem ni prav, da se je 150 letnica župnije sv. Jederta nad Laškim proslavila s sv. misijonom. Ni jim dovolj, da se njihovi pristaši misijona ne udeležujejo, v svoji veliki verski »strpnosti«, o kateri se toliko širokoustijo, tudi drugim ne dopustijo, da bi se ga udeležili. Celo tako daleč gredo ti ljudje v svoji protiverski drznosti in zagrizenosti, da napadajo tiste delodajalce, ki so omogočili delavcem udeležbo pri misijonu. Tako namreč piše »krščanski« JNSar v svojem »krščanskem« glasilu: »Krono misijonu je dalo ravnateljstvo Trboveljske premogo-

kopne družbe Laško-Huda jama, ki je v svojih obratih oklicalo in opozorilo delavce na ta misijon. Torej smo res prišli že tako daleč, da se industrija vpreza v versko in cerkveno propagando.« Ali ne diha iz teh besed isto strupeno sovraštvo proti veri in cerkvi, ki je z njim napolnjena brezbožniška komunistična propaganda? In taki ljudje si drznejše imenovati se jugoslovanske nacionaliste!

V svobodo se je zagledal »Kmeti list« (20. aprila), iz njenih oči pa je bral svojo lastno obsodbo. Kot predpogoj kmečke gospodarske svobode določa kmetovo razdolžitve. Spričo te ugotovitve s strahom spoznava, da ni JNS za to razdolžitve ničesar storila, temveč je z neprestanim odlaganjem odplačila gospodarsko stanje kmeta p. labšala. V vprašanju kulturne svobode prihaja »Kmeti list« do zaključka, da »naš kmet povsod ni še niti toliko svoboden, da bi si upal in znal izbirati iz